

Regeling van de staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat tot wijziging van de Vrijstellingsregeling plantenresten

Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

1. Wat is de aanleiding?

Als gevolg van de inwerkingtreding van artikel I, onderdeel E, onder 1, van de Wet van 9 juli 2014 tot wijziging van de Wet milieubeheer en van de wet van 28 maart 2013 tot wijziging van de Crisis- en herstelwet en diverse andere wetten in verband met het permanent maken van de Crisis- en herstelwet en het aanbrengen van enkele verbeteringen op het terrein van het omgevingsrecht (Stb. 2013, 144) in verband met het doorvoeren van enkele noodzakelijke reparaties en andere kleine wijzigingen (Stb. 2014, 302) (hierna: wijzigingswet), gaat het stortverbod buiten inrichtingen van artikel 10.2 van de Wet milieubeheer in volle omvang gelden. Ook voor stoffen, preparaten en voorwerpen die hiervan tot dat moment op grond van artikel 10.1a Wet milieubeheer waren vrijgesteld. Deze algemene vrijstelling was ontleend aan artikel 2 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen, EG/2008/98 (hierna: Kra). Bij de implementatie van de Kra was artikel 2 Kra zodanig omgezet dat hoofdstuk 10 (afvalstoffen) van de Wet milieubeheer in zijn geheel niet van toepassing was op de uitzonderingen in artikel 2 van de Kra. Door de wijzigingswet wordt, uit oogpunt van bescherming van het milieu, deze algemene vrijstelling weer ongedaan gemaakt en is een aantal bepalingen uit hoofdstuk 10, waaronder het stortverbod van artikel 10.2 Wet milieubeheer, weer van toepassing op de uitgezonderde stromen in artikel 2 Kra. Blijkens de toelichting bij de wijzigingswet is het niet gewenst dat het stortverbod uit artikel 10.2 Wet milieubeheer in volle omvang gaat gelden voor stoffen bedoeld in artikel 10.1a, eerste lid, onderdeel f, van de Wet milieubeheer, omdat die afvalstoffen onder de in die bepaling genoemde omstandigheden wel op of in de bodem gebracht moeten kunnen worden. Daarmee wordt bedoeld op niet-gevaarlijk landbouw- en bosbouw materiaal dat wordt gebruikt in de land- of bosbouw.

Aanleiding voor deze regeling is voorts de wens van andere overheden en de sector om de afstand waarbinnen de in de Vrijstellingsregeling plantenresten opgenomen stromen kunnen worden afgezet, te verruimen.

2. Wie zijn betrokken?

Betrokken zijn:

- Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit;
- Waterschappen;
- Weg- en natuurbeheerders;
- Rijkswaterstaat;
- Land- en tuinbouworganisaties;
- Diverse individuele akkerbouw en landbouwbedrijven.

3. Wat is het probleem?

Zoals in de aanleiding hierboven uiteengezet, wordt het door een wijziging in de wet voor niet-

gevaarlijk landbouw- en bosbouwmaterieel – niet langer mogelijk deze buiten een inrichting op of in de grond te brengen. Dit is ongewenst.

De afstandseis waarbinnen schone maaisel en andere in de regeling genoemde categorieën plantenresten, onder voorwaarden op of in de bodem gebracht mag worden, is een probleem voor water- en terreinbeheerders (zoals waterschappen of natuurbeheerders). Zij ervaren de geldende afstand van maximaal 1 km als zeer beperkend. De ervaringen in de praktijk wijzen erop dat op verder gelegen arme zandgronden er meer behoefte was aan het op of in de bodem brengen van dat materiaal en de toegestane toepassing binnen een straal van één kilometer liet dat niet toe.

4. Wat is het doel?

Met deze regeling blijft het mogelijk om ook na wijziging van artikel 10.1a Wet milieubeheer niet-gevaarlijk landbouw- en bosbouw materiaal buiten een inrichting op of in het land te brengen. Het doel bij de tweede wijziging is het laten aansluiten van de Vrijstellingsregeling plantenresten op de (land)bouwpraktijk, waarbij er in de loop van de jaren (sinds de vaststelling van de regeling in 2005) de wens vanuit de diverse terreinbeheerders, waterschappen en het maatschappelijk veld (LTO en diverse individuele akkerbouw en landbouwbedrijven) is gekomen voor het verruimen van de afstandsgrens, waarbinnen de vrijgestelde categorieën plantenresten op of onder de bodem gebracht mogen worden.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

De Vrijstellingsregeling plantenresten moet aangepast worden om het probleem van het maatschappelijk veld op te lossen en de vrijstelling van het stortverbod voor niet-gevaarlijk land- en bosbouw materiaal op te nemen.

6. Wat is het beste instrument?

Het beste en enige instrument is aanpassing van de Vrijstellingsregeling plantenresten.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

De regeling heeft geen gevolgen voor burgers. De regeling heeft positieve gevolgen voor waterschappen, wegbeheerders en beheerders van natuurgebieden. De verruiming van de afstandsgrens leidt tot een lastenverlichting. Zij mogen het bermmaaisel en heideplagsel en maaisel uit natuurgebieden op grotere afstand afzetten. Voorheen werd het materiaal dat niet binnen een straal van kilometer kon worden afgezet, tegen kosten afgegeven aan composteerders of afvalverwerkingsinrichtingen.